

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد / بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم / از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

بهرام رحمانی
۱۱ مارچ ۲۰۱۹

حملهٔ پولیس فاشیست ترکیه به تظاهرات هشت مارچ در استانبول و ادامهٔ اعتصاب غذای لیلا گون

زنان و مردان آزادی‌خواه و برابری‌طلب، روز جمعه ۱۷ اسفند ۱۳۹۷ و ۸ مارچ ۲۰۱۹، روز جهانی زن را به اشکال مختلف از تظاهرات و اعتصاب گرفته تا جلسات مباحثه و جشن برگزار کردند. هشت مارچ با مطالبه حقوق زنان گرامی داشته می‌شود. اما رویکردها به این روز و نحوه برگزاری آن در کشورهای مختلف دنیا متفاوت است. این روز را در برخی کشورها با اعتراض و در برخی کشورها با اهدای گل، میتینگ، سخنرانی، کنفرانس و... جشن می‌گیرند، در برخی کشورها تظاهرات و تجمعات روز جهانی مانند ایران ممنوع است و در برخی کشورها تظاهرکنندگان با تهاجم وحشیانه پولیس مواجه می‌گردند.

ایران، یکی از نابرابرترین کشورهای جهان در زمینه تساوی حقوق زنان و مردان و چگونگی مشارکت آنان در اداره جامعه است و در رده‌بندی آخرین گزارش «همایش جهانی اقتصادی» که بر اساس آمار و داده‌های سال ۲۰۱۷ تهیه شده، در رده ۱۴۰ از ۱۴۴ کشور مورد پژوهش و بررسی قرار گرفته است. از این‌رو، ایران، یکی از ۵ نابرابرترین کشورهای جهان در زمینه حقوق زنان و مشارکت آنان در امور اقتصادی و سیاسی و بهره‌وری از آموزش و خدمات بهداشتی و پزشکی است. چهار کشور دیگر که ایران را در پائین‌ترین پله‌های این رده‌بندی قرار دارند، عبارتند از چاد،

سوریه، پاکستان و یمن! ایسلند بر اساس این پژوهش، پرچمدار این رده‌بندی و برابرترین کشور جهان در این زمینه است.

پژوهش «همایش جهانی اقتصادی» که از سال ۲۰۰۶ به این سو هر سال بر پایه دانسته‌های نو به ارزیابی تحول کشورهای جهان در زمینه تساوی حقوق و مشارکت زنان و مردان می‌پردازد، در آخرین گزارش خود که در پایان سال گذشته میلادی فراهم آمده، ۱۴۴ کشور جهان را از نظر گذراننده و بر اساس چهار معیار مشارکت سیاسی، مدیریت اقتصادی، دسترسی به آموزش و بهره‌وری از خدمات بهداشتی و پزشکی آن‌ها را رده‌بندی کرده است.

با این وجود زنان ایران، از مبارزه بر حق و عادلانه خود دست نکشیده و دست‌کم یک قرن است که به مبارزه خود در راستای برابری زن و مرد و علیه جهل و خرافات مذهبی و مردسالاری مبارزه می‌کنند.

در ایران باز هم زنان جسور در مترو تهران درباره وضعیت زنان ایران و هشت مارچ سخنرانی کردند و فیلم آن در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده است. زنان زندانی به مناسبت هشت مارچ، پیام‌هایی را منتشر کردند.

در ترکیه، پولیس ضد شورش و فاشیست حکومت ترکیه، به‌سوی هزاران تظاهرکننده روز جهانی زن در استانبول گاز اشک‌آور شلیک کرده است.

به‌گزارش آسوشیتدپرس، هزاران نفر، که اکثر آن‌ها زن بودند، روز جمعه در خیابان استقلال استانبول تجمع کردند، اما پولیس اعلام کرد که این تظاهرات غیرقانونی است.

پولیس مسیر تظاهرکنندگان را به‌سوی یکی از خیابان‌های اصلی بست و به‌سوی آنان گاز اشک‌آور شلیک کرد. مقام‌های ترکیه طی سال‌های اخیر برگزاری تظاهرات در این کشور را به دلایل امنیتی ممنوع اعلام کرده‌اند.

همچنین در ترکیه، چهار نفر از اعضای یک انجمن، راه دیگری برای گرمی‌داشت روز جهانی زن یافتند: آن‌ها از پل ۱۵ ژونیه استانبول که بخش اروپائی و آسیائی را به هم وصل می‌کند به داخل آب‌های بسفر پریدند.

بنا به گزارش خبرگزاری‌ها، یکی از اولین تظاهرات روز اجتماع زنان در مرکز شهر مادرید در اولین ساعات بامداد بود که با کوبیدن بر قابلمه و ماهی‌تابه در جامعه‌ای که می‌گویند هنوز در احاطه و کنترل مردان است، خواستار حقوق برابر شدند.

در آستانه انتخابات پارلمانی اسپانیا که ۲۸ آوریل برگزار می‌شود برابری حقوق زنان و مردان به یک موضوع اختلاف برانگیز بدل شده است. بوکس (ووکس) یک حزب راست افراطی جدید در اسپانیا که نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند در انتخابات آینده برای اولین بار وارد پارلمان خواهد شد خواستار لغو قانون «مبارزه با خشونت علیه زنان» شده که در جامعه و سیاست اسپانیا جایگاه مهم و تاریخی دارد.

«اوج ت»، یکی از بزرگترین اتحادیه‌های کارگری اسپانیا اعلام کرد که حداقل ۶ میلیون نفر در اعتصاب دو ساعته و نمادین به‌مناسبت روز زن شرکت کردند که هدف آن تقاضای حقوق و مزایای شغلی برابر برای زنان است. به‌گفته این اتحادیه، تعداد شرکت‌کنندگان در اعتصاب امسال بسیار بیش‌تر از مورد مشابه در سال گذشته بوده است.

دولت اسپانیا گفت در مورد میزان شرکت در این اعتصاب آماری منتشر نخواهد کرد.

ده‌ها هزار زن که بسیاری از آن‌ها دانشجو بودند در خیابان‌های مرکز شهر مادرید راهپیمائی کرده و شعار می‌دادند و پلاکاردهائی حمل می‌کردند که روی آن نوشته شده بود «آزادی، برابری، دوستی»، «نحوه پوشش من نباید بر احترامی که شایسته من است تأثیر بگذارد.»

بسیاری از تظاهرکنندگان لباس و یا تزئین آلات بنفش رنگ به تن داشتند که رنگ نمادین کارزار دفاع از حقوق زنان است.

یکی دیگر از برنامه‌هایی که در مادرید اجرا شد حرکت بیش از ۲۰۰ دوچرخه سوار زن در خیابان‌های مرکز شهر بود که همه پیراهن بنفش به تن داشتند.

در شهرهای دیگر اروپا از جمله برلین، آتن و کیف نیز تظاهرات گسترده‌ای در دفاع از برابری حقوق زنان و در اعتراض به خشونت علیه زنان برگزار شد.

در پاریس، تظاهرکنندگان هوادار عفو بین‌الملل در برابر سفارت عربستان سعودی اجتماع کرده، پلاکاردهایی در دفاع از حقوق زنان در دست داشته و خواستار آزادی فعالان حقوق زن از زندان‌های آن کشور شدند.

در فرانسه نخستین جایزه سیمون ویل به کنشگر کامرونی که در حوزه خشونت علیه زنان و دختران و ازدواج اجباری فعالیت می‌کند، داده شد. آسیا دومارا منگاتاسو، بر خلاف میلش در ۱۵ سالگی وادار به ازدواج شد، اما به تحصیلاتش ادامه داد. او سپس بر فعالیت در مورد قربانیان بوکو حرام تمرکز کرد. این جایزه به نام یک سیاست‌مدار فرانسوی بازمانده از هولوکاست نام‌گذاری شده، که سقط جنین را قانونی کرد.

در پرتغال، اعضای کابینه این کشور، روز پنجشنبه برای یادبود قربانیان خشونت خانگی یک دقیقه سکوت کردند. پولیس پرتغال می‌گوید که امسال ۱۲ زن به دلیل خشونت خانگی کشته شده‌اند. این عدد بالاترین رقم قربانیان در ۱۰ سال گذشته است.

در روسیه روز ۸ مارچ تعطیل رسمی است اما گرامی‌داشت آن بیش از هر چیز مبتنی بر نقش‌های جنسیتی است که اکنون مورد انتقادند. بنا بر سنت هر ساله، ولادیمیر پوتین در این روز سخنرانی کرد و در سخنان خود از صبوری و حمایت زنان تشکر کرد. رئیس جمهوری روسیه گفت: «شما زنان می‌توانید همه کارها را انجام دهید، هم در بیرون خانه هم در خانه. شما زیبایی و شادی خود را حفظ می‌کنید، تعادل خانواده را با عشق خود حفظ می‌کنید.»

زنان بی‌شماری در خیابان‌های هندوستان، دهلی نو، خواهان توقف خشونت علیه زنان، خشونت جنسی و نابرابری در محیط کار شدند.

پسرها در هند بیش از دختران ارزش دارند. هزاران زن هندی پس از مرگ شوهرشان سوزانده می‌شوند، چون خانواده شوهر ممکن است جهیزیه او را نامناسب بدانند.

احزاب سیاسی هند، سال‌هاست که وعده داده‌اند ۳۳ درصد کرسی‌های پارلمان این کشور را به زنان اختصاص خواهند داد، اما هنوز این وعده تحقق نیافته است.

در پایتخت اندونزی، جاکارتا، صدها زن و مرد پلاکاردهائی را در دست داشتند که خواهان لغو قوانین و سنت‌های تبعیض‌آمیز مانند اخراج از کار به دلیل بارداری و قراردادهای نابرابر زنان و مردان شدند.

زنان اندونزی که چهارمین کشور پردرآمد دنیاست، دسترسی به آموزش برابر دارند اما با بیکاری بیشتر، درآمد کمتر و شرایط کاری نامناسب روبه‌رو هستند.

در کره شمالی زنان با پوشیدن لباس‌های سیاه و کلاه‌های نوک تیز تظاهرات کردند. دانشجویان کالج سئویانگ گفتند که کره جنوبی در تلاش است تا در این کشور زنان را هم «آدم» حساب کنند، و زنان باید تا زمانی که بتوانند در امنیت در خیابان‌ها راه بروند، مبارزه کنند.

در کره شمالی، روز زن یکی از معدود روزهای تعطیل ملی است که وجه سیاسی ندارد و افراد در این روز برای گرفتن عکس‌های خانوادگی لباس مخصوص می‌پوشند و برای مادران و همسران گل رز هدیه می‌برند.

در فیلیپین، صدها زن با لباس‌های بنفش، در مانیل راهپیمائی کردند و خواهان کناره‌گیری رودریگو دوترته رئیس جمهوری این کشور شدند که به گفتن جوک‌های سکسیستی معروف است و خطری برای یکی از دموکراسی‌های آسیا به شمار می‌آید.

در پایتخت کنیا، زنان علیه خشونت‌های جنسیتی تظاهران کردند. آن‌ها گفتند هنوز خیلی دشوار است که زنان از آزارهای جنسی به راحتی سخن بگویند و هنوز باید آهسته آهسته رشد کنند.

پولیس فاشیست حکوکت ترکیه، روز جمعه هشتم مارچ با استفاده از گاز اشک‌آور به تظاهرات هزاران تن از زنان و مردانی که به‌مناسب روز جهانی زن در مرکز کلان شهر استانبول تجمع کرده بودند، یورش برد.

به‌گزارش خبرگزاری‌های ترکیه، با وجود این که برگزاری این تظاهرات ممنوع اعلام شده بود اما هزاران تن از زنان در مرکز استانبول تجمع کردند.

اما آن‌ها در ورودی جاده استقلال در مرکز استانبول با مداخله و ممانعت پولیس مواجه شدند. قبل از آغاز تظاهرات، پولیس اعلام کرده بود که اجازه هر گونه تحرک در جاده استقلال را نخواهد داد.

نیروهای پولیس با کاربرد گاز اشک‌آور تلاش کردند تا تظاهرکنندگان زن را متفرق سازند و در این راستا با استفاده از سگ‌های پولیسی به‌سوی زنان تظاهرکننده یورش بردند.

نیروهای پولیس به‌طور گسترده‌ای در محل برگزاری تجمعات استقرار یافته و موانع فلزی در اطراف میدان تقسیم ایجاد کرده و مغازه‌های زیادی در آن محل بسته شد.

یک زن تظاهرکننده معترض به خبرگزاری «اولکر» گفت: «حقیقت اسفناک این حکومتی را ببینید که چگونه از ما می‌ترسد.»

این تظاهرکننده زن، همچنین تأکید کرد «ترکیه شاهد انتشار گسترده خشونت علیه زنان است ... آن‌چه ما می‌توانیم انجام دهیم این است که این‌جا بیایم و صدایمان را به گوش دیگران برسانیم.»

در ادامه و با مقاومت جسورانه و تحسین برانگیز زنان در مقابل پولیس وحشی، چندین هزار زن و مرد تظاهرکننده در کنار خیابان منتهی به میدان تقسیم ایستاده و پلاکاردهای خود را به نشانه اعتراض و مطالبه حقوق زنان بالا بردند.

تجمع‌کنندگان با شعار «ساکت نمی‌شویم، اطاعت نمی‌کنیم»، در مخالفت با سیاست‌های رجب طیب اردوخان، رئیس جمهور اسلام‌گرای ترکیه، در استانبول شعار می‌دادند: «طیب بدو! زن‌ها دارند می‌آیند.»

آن‌ها همچنین شعار دادند: «پدر و شوهر و حکومت را بیاورید. چماق را بیاورید. شورشی همیشگی و آزادی ابدی خواهیم داشت.»

تجمع‌کنندگان با سوت و طبل هیاهوی شدیدی به راه انداختند.

به گزارش رویترز، این راهپیمایی با عنوان «با پوشش من کاری نداشته باش» از محله کادیکوی در بخش آسیائی استانبول آغاز شد. راهپیمایان با سر دادن شعارهایی و علم کردن شلوارک‌های جین مخالفت خود را با آنچه برای برخی مردان پذیرفتنی نیست، ابراز داشتند.

در بین راهپیمایان پرچم رنگین‌کمانی که نماد دگرباشان جنسی است هم به چشم می‌خورد.

جمعیت یک صدا این شعار را سر می‌دادند: «نه اطاعت می‌کنیم، نه سکوت می‌کنیم و نه هراسی داریم.»

به‌گفته معترضان در ترکیه حملات لفظی و فیزیکی در فضاهای عمومی علیه زنان به دلیل نوع انتخاب پوشش شدت گرفته است.

ژوئن امسال همزمان با ماه رمضان در استانبول مردی در اتوبوس زن جوانی را که شلوارک پوشیده بود هدف آزار و خشونت قرار داد. بر اساس تصاویر ویدئویی منتشر شده در رسانه‌های اجتماعی، مرد به صورت زن سیلی می‌زند و پس از آن با یکدیگر درگیر می‌شوند. در پی بالا گرفتن اعتراض‌ها فرد مهاجم بازداشت شد.

در رویداد مشابه دیگری در استانبول، مردی در خیابان زنی را به‌دلیل پوشیدن لباسی «تحریک‌آمیز» مورد تعرض لفظی قرار داد و استدلالش این بود که زن مذکور باید حواسش باشد چون «مردم را اغوا می‌کند.»

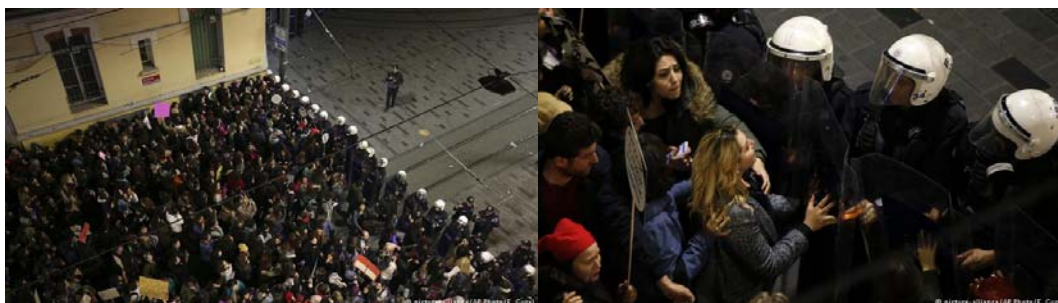
بر روی پوسترهایی که راهپیمایان روز یکشنبه حمل می‌کردند این عبارت بیش از همه جلب توجه می‌کرد: «با روسری،

از حدود ۱۵ سال پیش و با روی کار آمدن رجب طیب اردوخان، محدودیت‌های اعمال شده توسط رهبران پیشین سکولار ترکیه در زمینه پوشیدن روسری به‌شدت کم‌رنگ شد.

از سوی دیگر، به‌گفته گردشگرانی که طی ماه‌های اخیر به استانبول سفر کرده‌اند، تبلیغات مدل‌هایی با پوشش اسلامی در گوشه و کنار شهر خودنمایی می‌کند؛ به‌نظر می‌رسد نهادهای وابسته به دولت اسلام‌گرای رجب طیب اردوخان هدایت این امر را در کنترل دارند.

تظاهرات دیگری نیز از سوی زنان در آنکارا پایتخت ترکیه برگزار شد. تظاهرات زنان به‌مناسبت هشت مارچ در آنکارا برگزار شد. در این شهر، صدها نفر برای اعتراض به خشونت علیه زنان به خیابان‌ها آمدند. یکی از شعارهای شرکت‌کنندگان در تظاهرات آنکارا این بود: «مردان می‌کشند، دولت از قاتلان حمایت می‌کند.»

فعالان زن دولت رجب طیب اردوخان، رئیس جمهوری ترکیه را مهم‌ترین عامل خشونت علیه زنان کردند.

ویدیوهائی که در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده‌اند شلیک گلوله‌های لاستیکی توسط پولیس به پاهای شرکت کنندگان در این تظاهرات را به تصویر کشیده است.

ظاهرا روز پنجشنبه ۱۹ ژوئیه ۲۰۱۸، با پایان یافتن وضعیت اضطراری در این کشور شکل دیگری از آن حکمفرما شده است. در واقع دولت با طرح «ضد ترور»، وضعیت اضطراری در این کشور را با یک نام دیگر، تمدید کرده است.

از آغاز وضعیت اضطراری در ترکیه تاکنون حدود ۸۰ هزار نفر در رابطه با کودتا یا با اتهام ترور بازداشت شده‌اند. در میان بازداشت‌شدگان بسیاری از مخالفان کرد، خبرنگاران و کارکنان سازمان‌های غیردولتی دیده می‌شوند. همچنین ۱۳۰ هزار نفر از کارکنان دولت نیز از کار برکنار شده‌اند.

در طرح ضدترور دولت آمده است که مأموران امنیتی اجازه دارند شهروندان را تا ۲۴ ساعت بدون ارائه هر دلیلی بازداشت کنند. البته زمان بازداشت می‌تواند در شرایطی خاص تا چهار روز نیز تمدید شود..

جان دوندار روزنامه‌نگار، نویسنده و سردبیر پیشین روزنامه جمهوریت ترکیه، در مصاحبه با خبرنگار شبکه دوم تلویزیون سراسری المان (ZDF) شرایط کنونی ترکیه را با پس از آتش‌سوزی در پارلمان المان در سال ۱۹۳۳ مقایسه کرد.

دوندار در این باره گفت در این رابطه «متأسفانه شباهت‌های هشدار دهنده‌ای وجود دارند.»

دوندار که از ژوئیه ۲۰۱۶ در المان در تبعید به سر می‌برد، در نوامبر ۲۰۱۵ به جرم انتشار عکس‌هایی از تریلی‌های حامل اسلحه به مقصد مخالفان سوری بازداشت شد. دوندار بر این نظر است که با وجود پایان یافتن شرایط اضطراری در ترکیه وضعیت رسانه‌ها وخیم‌تر خواهد شد.

اردوخان با پیروزی در انتخابات اخیر ترکیه برای سال‌ها قدرت تام ریاست جمهوری و ریاست دولت را برای خود تضمین کرده است. او بیش از ۱۵ سال است که قدرت را در ترکیه در دست دارد؛ ابتدا در مقام نخست‌وزیر و از سال ۲۰۱۴ به این سو، در مقام رئیس‌جمهوری آن کشور.

با تغییراتی که در قانون اساسی ترکیه صورت گرفته، اکنون ریاست جمهوری این کشور رهبری دولت را نیز در دست دارد و هم‌زمان پست نخست‌وزیری در ترکیه حذف شده است. رئیس‌جمهوری ترکیه، حق دارد در شرایطی خاص با فرمان‌هایی نظر پارلمان این کشور را دور زند.

اردوخان ادعا کرده بود که تغییر قانون اساسی ترکیه برای سیاست‌های کلان اقتصادی و برقراری امنیت در کشور ضروری است. او گفته بود که در نظام ریاستی می‌توان به سرعت و با قدرت بیشتری به نتایج دل‌خواه رسید.

در واقع اردوخان، جامعه ترکیه را از ارزش‌های غربی چون آزادی بیان و دموکراسی دور کرده است. کنشگران حقوق زنان، بارها دولت اردوخان را متهم کرده‌اند که راه را برای اعمال خشونت بر زنان، باز گذاشته و در جهت اسلامیزه کردن و سرکوب زنان گام برمی‌دارد. از جمله اسلامیزه کردن مدارس.

وزرات آموزش ترکیه در سال تحصیلی ۲۰۱۸-۲۰۱۷ دست به انجام اصلاحات در کتاب‌ها و برنامه‌های درسی این کشور زد. در تحقیقی در این باره آمده که حاصل این اصلاحات کاهش نقش زنان و افزایش اهمیت دین در کتب درسی بوده است.

انجمن «آموزش تطبیقی» ترکیه با حمایت بنیاد فریدریش نویمان المان از دو محقق به نام‌های دکتر سزن بایهان و دکتر جانان آراتمور جیمین خواسته بود تغییرات موجود در کتاب‌ها و برنامه‌های درسی ترکیه پس از اصلاحات آموزشی در این کشور را بررسی کنند.

این دو محقق کتاب‌های درسی کلاس‌های اول، پنجم و نهم را بررسی کردند و آن را در گزارشی با نام «سکولاریسم و برابری جنسیتی در پی اصلاحات در کتاب‌های درسی» منتشر کردند. این دو کتاب درسی را که در ارتباط با زبان ترکی، علوم اجتماعی، تاریخ و دین‌شناسی بودند، بررسی کردند.

جانان آراتمور جیمین و سزن بایهان می‌خواستند ببینند که محتویات این دروس در مقایسه با دوران قبل از اصلاحات آموزشی در سال ۲۰۱۶ میلادی چه تغییری کرده است.

این دو محقق از جمله به این نتیجه رسیدند که در کتاب درسی علوم اجتماعی کلاس پنجم از زنانی که به کاری اشتغال دارند به ندرت نام برده می‌شود، در حالی که در کتاب‌های درسی رشته علوم اجتماعی در سال ۲۰۱۶ میلادی در «معرفی حرفه‌ها» از زنان مهندس و دامپزشک نام برده شده است. همچنین در کتاب‌های درسی جدید تاریخ اثری از زنان در مقام‌های تأثیرگذار اجتماع نیست.

دکتر سزن بایهان در گفت‌وگو با دویچه وله گفته است که او بیش‌تر از همه از افزایش واژه «غیرت» در کتاب‌های درسی تعجب‌زده شده است. او می‌گوید: «من فکر می‌کنم کتاب‌های درسی جدید با اسلام سیاسی انطباق داده شده‌اند.»

سزن بایهان در ادامه می‌گوید: «کتاب‌های تاریخ از نو نوشته شده‌اند و در آن‌ها کاملاً مشخص است که دولت با زنان مشکل دارد.»

جانان آراتمور جیمن به نکته‌های دیگر اشاره می‌کند. او می‌گوید در مقایسه با کتاب‌های درسی سال ۲۰۱۶ کتاب‌های اصلاح شده کنونی نقش کاملاً ویژه‌ای برای دین در نظر گرفته‌اند. در این کتاب‌ها دین عاملی است برای ادامه زندگی مشترک اجتماعی.

به‌عنوان مثال، در این کتاب‌ها زیر عنوان «نقش و اهمیت دین برای زندگی بشر» از جمله آمده است: «دین مطابق با طبیعت انسانی است و نیازهای انسانی به ایمان را برآورده می‌کند و با قوانین روشن خود، زندگی مشترک انسانی را سامان می‌بخشد. به این ترتیب دین در ایجاد سیستم اجتماعی اهمیت ویژه‌ای دارد.»

نه تنها دین، بلکه شهادت توجیه شده در اسلام نیز در کتاب‌های درسی پس از اصلاحات آموزشی در ترکیه بیشتر خودنمایی می‌کنند.

گسترش این اصطلاحات به‌خصوص پس از حوادث اخیر ترکیه دیده می‌شوند. خانم جانان چیمین می‌گوید: «بسیاری از ماجراهای تاریخی به جنگ‌های آزادی‌بخش یا به کودتای ناموفق ۱۵ ژوئیه در ترکیه می‌پردازند.»

در کتاب‌های درسی، پس از اصلاحات آموزشی از کودتا استفاده ابزاری شده تا ملتی جدید و هویت ملی جدیدی را تحکیم بخشد.

نمونه‌ای از کتاب درسی تاریخ برای کلاس نهم: «وظیفه مقدس خلق ما از جنگ‌های صلیبی گرفته تا حمله مغول این بوده که تا آخرین قطره خون خود بجنگند.»

در ادامه این مطلب آمده است: «اما حملات به کشور ما همواره از خارج نبوده است. اقدام قهرمانانه مردم در شب پانزدهم ژوئیه از اهمیت بسیاری برخوردار است که به تاریخ پیوسته و به نسل‌های بعدی نیز منتقل خواهد شد.»

تغییرات در کتاب‌های درسی برای برخی از والدین پذیرفتنی نیستند. بی‌سبب نیست که «جنبش برای تحقق آموزش علمی و سکولار» در برابر این «نسخه ایدئولوژیک» مقاومت می‌کند و به افزایش روزافزون مدارس تربیت روحانی اعتراض می‌کند.

مدارس عادی نیز از فرایند اسلامی شدن روزافزون ناراضی هستند. یکی از مخالفان در گفت‌وگو با دویچه وله می‌گوید: «ما با استفاده از این سیستم آموزشی می‌خواهیم با جهان رقابت کنیم، اما این امر ناممکن است.»

در مدارس ترکیه، ۱۸ میلیون کودک و نوجوان مشغول تحصیل هستند. اکنون آن‌ها کتاب‌هایی را به‌دست می‌گیرند که مایه‌های دینی آن پررنگ‌تر از گذشته است.

اکنون بحث‌ها بر سر محتوای دینی و سکولار کتاب‌های تحصیلی، جدائی دانش‌آموزان دختر و پسر از هم، نابسامانی در اجرای اصلاحات آموزشی و وجود غذاخوری در مدارس همچنان ادامه دارد.

عصمت نیلماز، وزیر آموزش و پرورش ترکیه است. جالب این است که او، در گذشته وزیر دفاع این کشور بود. نیلماز محتوای جدید کتاب‌های درسی دانش‌آموزان را «دمکراتیک‌ترین، علمی‌ترین و مدرن‌ترین» اقدام اصلاحی می‌داند که تا کنون در ترکیه اجرا شده است.

یکی از نکات مهم در اصلاحات آموزشی جدید، در ترکیه حذف تئوری تکامل داروین است. تئوری تکامل از کتاب‌های درسی رخت بر بسته و اثری از آن در هیچ کتاب درسی دیده نمی‌شود.

در کتاب‌های جدید دانش‌آموزان ۱۰ ساله به تفصیل با مزایای تغییر قانون اساسی و سیستم برتر نظام «ریاستی» زیر نظر «فرمانده کل قوا» رجب طیب اردوخان، آشنا می‌شوند. در این کتاب‌ها، همچنین آمده است که قانون جدید اساسی ترکیه استقلال و ناوابستگی قوه قضائیه را تحکیم کرده است. بحث «جهاد» هم در کتاب‌های درسی مطرح شده و از آن به‌عنوان «اقدامی وطن‌پرستانه» یاد شده است.

دانش‌آموزان در کتاب درسی دیگری درباره شرح زندگی محمد، پیامبر اسلام، می‌خوانند که زن باید در خانواده از شوهرش تبعیت کند.

آپاسلان دورموش، که در وزارت آموزش و پرورش ترکیه مسئول تغییرات در کتاب‌های درسی است، در این باره توضیح می‌دهد که زن و مرد در خانواده باید نسبت به هم احساس مسئولیت و احترام داشته باشند. زن تا وقتی که مرد ریاست خانواده را در دست دارد باید از او تمکین کند و اگر ریاست خانواده از مرد به زن تغییر کند، در آن صورت مرد باید از زن تبعیت کند.

کتاب‌های تاریخ که جدید تدوین شده‌اند در مرحله نخست برای تدریس در مدارس دینی «امام خطیب» در نظر گرفته شده‌اند. رجب طیب اردوخان، رئیس جمهوری ترکیه، در دوران کودکی در دهه ۱۹۶۰ در استانبول در همین مدارس درس خوانده بود.

آن زمان این مدارس از اهمیت زیادی برخوردار نبودند. با قدرت گرفتن اردوخان بر ارزش این مدارس دینی به‌شدت افزوده شده است. شمار محصلان این مدارس که در سال تحصیلی ۲۰۱۶-۲۰۱۵ میلادی ۷۶ هزار نفر بود، در سال ۲۰۱۷-۲۰۱۶ به ۱/۲ میلیون نفر افزایش یافته است.

در چنین شرایطی، شمار دانش‌آموزان تازه وارد به دبستان‌های ترکیه به شدت کاهش یافته است. وزارت آموزش و پرورش ترکیه اعلام کرده که دومیلیون کودک در سراسر کشور که به سن قانونی دبستان رسیده‌اند، ثبت نام نکرده‌اند و از آموزش محروم‌اند.

شمار نوآموزان ترکیه در حال حاضر در حد سال ۲۰۰۷ باقی مانده و این پدیده در حالی است که ساختار جامعه ترکیه بسیار جوان است. بر مبنای آمار موجود در ترکیه در سال ۲۰۱۳، حدوداً صددرصد نوآموزان این کشور که به سن ورود به دبستان رسیده بودند، در مدارس این کشور ثبت نام کردند.

سندیکاهای آموزشی ترکیه، دلیل کاهش شمار دانش‌آموزان را اصلاحات حزب عدالت و توسعه ترکیه می‌داند؛ اصلاحاتی که در سال ۲۰۱۲ تصویب شدند. آن‌ها، همچنین تأثیر شرایط اضطراری موجود در این کشور را دلیل دیگری برای این معضل اجتماعی ارزیابی می‌کنند. سندیکاهای ترکیه اعلام کرده‌اند که ۳۳ هزار معلم بر مبنای آمار رسمی دولت از کار برکنار شده‌اند.

دولت ترکیه، همچنین در صدد است برنامه‌های آموزشی دبیرستان‌های این کشور را هماهنگ با دیدگاه تازه حکومت اردوخان تغییر دهد. در این راستا تدریس تئوری تکامل و اهمیت نقش اروپا در سیاست جهانی در کلاس‌های درس حذف یا محدود می‌شود.

یک مقام ارشد وزارت آموزش و پرورش ترکیه، اعلام کرد که نظریه تکامل داروین از برنامه دروس دبیرستانی این کشور حذف خواهد شد. آلپاسلان دورموس، در یک فیلم ویدیویی که در پایگاه اینترنتی وزارتخانه مزبور منتشر شده، توجیه این امر را «پپیچیدگی» تئوری تکامل اعلام کرد و گفت که این نظریه «از حد درک دانش‌آموزان فراتر می‌رود». دورموس، ضمن تأکید بر این که «فصل تکامل» از کتاب‌های درس «زیست‌شناسی» کلاس نهم حذف خواهد شد، گفت که بخش‌های مربوط به «جدائی دین از سیاست» در دروس تعلیمات اجتماعی نیز «اصلاح، کوتاه و خلاصه می‌شود».

از آن گذشته قرار است، تاریخ اروپا و نقش و اهمیت سیاسی آن در کتاب‌های تاریخ دبیرستان‌ها تعدیل شود و به‌جای تدریس نظریه‌های دانشمندان غربی مانند «تئوری نسبیت» اینشتاین، آموزش نظریه‌های بزرگان خاور زمین مانند ابوعلی سینا به‌عنوان «متفکر برجسته دوران طلایی اسلام» گنجانده شود.

کارشناسان سیاسی معتقدند که اقدامات دولت ترکیه در چارچوب اصلاحات سیاسی - اجتماعی رجب طیب اردوخان، رئیس‌جمهور این کشور صورت می‌گیرد که می‌کوشد «حکومتی اسلامی» به سبک «امپراتوری عثمانی» در ترکیه برپا سازد.

به گزارش کریستیان بوتکرایت، خبرنگار ARD در استانبول، وزیر آموزش و پرورش ترکیه اعمال اصلاحات در نظام آموزشی مدارس را از جمله به دلیل رتبه پائین دانش‌آموزان این کشور در آزمون اروپایی «پیزا» (PISA) توجیه کرده است. این آزمون که هر ساله در سراسر جهان اجرا می‌شود رای سنجش سطح آگاهی دانش‌آموزان طراحی شده است.

به‌گفته عصمت نیلماز، دانش‌آموزان کلاس‌های اول، پنجم و نهم در سال تحصیلی آتی طبق سیستم جدید آموزش داده خواهند شد. گفته شده است که در نظام آموزشی جدید به جای حفظ کردن طوطی‌وار مطالب درسی، تکیه بر یادگیری دقیق و ریشه‌ای خواهد بود.

اما این همه ماجرا نیست. نگاهی دقیق‌تر به «اصلاحات» وارده حکایت از تغییرات اساسی دارد که هدف آن به نظر چیزی فراتر از بالا بردن سطح آگاهی دانش‌آموزان است.

به نوشته خبرنگار ARD، حتی مبحث درسی مربوط به مصطفی کمال پاشا، بنیان‌گذار جمهوری ترکیه که تا پیش از این با وسواس زیادی با آن برخورد می‌شد، از این «اصلاحات» در امان نمانده است. طبق گزارش‌ها قرار است از حجم مطالب مربوط به آتاتورک و همراهانش در کتاب‌های درسی در آینده به طرز قابل‌توجهی کاسته شود. همچنین نظریه تکامل داروین نیز از نظام آموزشی کنار گذاشته شده و مبحث مربوط به آن با فصل «ارگانیسم و محیط زیست» جایگزین شده است.

برخی از صاحب‌نظران موافق، نظیر بتول کوتوکسوکن، معاون رئیس دانشگاه مال تپه استانبول، نسبت به داوری زودهنگام هشدار داده و بر این باور است که با اعمال تغییرات جدید شایستگی و صلاحیت دانش‌آموزان مورد توجه قرار گرفته و همچنین محتوای درسی نیز از دشواری پیشین درآمده و ساده‌تر شده است.

اما نکته‌ای که نگرانی مخالفان را برانگیخته مباحث دینی و اسلامی است که وارد کتاب‌های درسی شده‌اند. در گزارش خبرنگار ARD، به‌نقل از رسانه‌های ترکیه آمده است که وزارت آموزش و پرورش در حال کار روی مبحث «جهاد» است تا آن را به کتاب‌های درسی کلاس هفتم اضافه کند.

همچنین از موضوعاتی همچون سکولاریسم (جدائی دین از سیاست)، تولد دوباره مسیح و آنتیسم (خداناباوری) در کتاب‌های درسی به‌عنوان «باورهای مشکل‌ساز» و «بیماری» یاد شده است.

اردوخان که ریاست حزب حاکم عدالت و توسعه را بر عهده دارد، در جریان یک سخنرانی در سال ۲۰۱۲، اعلام کرده بود که دولت او قصد دارد «نسلی وارسته» تربیت کند. از آن زمان تا کنون شمار زیادی مدرسه آموزش طلاب و وعظ موسوم به «İmam hatip lisesi» در این کشور افتتاح شده‌اند.

به نوشته خبرنگار ARD، در سال ۲۰۰۲، زمانی که حزب عدالت و توسعه سکان هدایت کشور را در دست گرفت، حدود ۶۵ هزار دانش‌آموز در این مدارس مذهبی تحصیل می‌کردند. این در حالی است که در سال ۲۰۱۶، شمار محصلان این مدارس به بیش از یک و نیم میلیون نفر رسید؛ رقمی بی‌سابقه که به نظر می‌رسد با توجه به تحولات کنونی در ترکیه نه رو به کاهش بلکه رو به افزایش بگذارد.

امینه اردوخان، همسر رئیس‌جمهور ترکیه معتقد است در دوران امپراتوری عثمانی حرمسرا در آموزش و آماده‌سازی زنان برای زندگی نقش ارزنده‌ای ایفا می‌کرد. رجب طیب اردوخان هم اخیراً با اظهار نظری در مورد زنان جنجال‌ساز شده بود.

به‌گزارش شبکه‌های تلویزیونی ترکیه، همسر رجب طیب اردوخان این تعبیر را به هنگام یک دیدار رسمی در آنکارا بر زبان آورده است.

این اظهارنظر موجی از واکنش خشمگینانه کاربران ترک در شبکه‌های اجتماعی را به همراه داشته است. به نقل از روزنامه «گاردین» اوزلم کوروملار، استاد دانشگاه استانبول در پاسخ به امینه اردوخان گفته است که در دوران سلطنت مراد سوم، دوازدهمین سلطان امپراتوری عثمانی (قرن ۱۶ میلادی)، کتاب تنها چیزی بود که هیچ‌گاه اجازه ورود به حرمسرا را نیافت.

در دوران سلطنت امپراتوری عثمانی، قوانین سختی در دربار حاکم بود که حتی سلطان نیز موظف به اجرای آن‌ها بود. از جمله این قوانین نحوه انتخاب و آموزش زنان حرمسرا بود؛ به این ترتیب و به‌طور نمونه، زنان بسته به استعداد هایشان در حوزه‌های ادبیات، موسیقی، خطاطی یا فراگیری زبان‌های خارجی آموزش می‌دیدند.

البته هدف از کسب این مهارت‌ها، سرگرم‌ساختن سلطان بود. برخی از زنان حرمسرا نیز به‌عنوان سوگلی‌های سلطان برای برآورده کردن نیازهای جنسی او به‌خدمت گرفته می‌شدند.

امینه اردوخان در حالی با این سخنان جنجال‌آفرین شد که همسرش رجب طیب اردوخان نیز به دلیل اظهارنظری در مورد زنان در آستانه روز جهانی زن، ۸ مارچ، مورد انتقاد شدید قرار گرفت. او گفته بود، در نظر او «زن در وهله اول یک مادر است.»

اردوخان، مدت‌هاست که از سوی منتقدان به تلاش برای حاکم کردن ارزش‌های اسلامی در ترکیه متهم می‌شود. او تاکنون چندین بار مخالفت خود را در مورد برابری جنسی میان زنان و مردان ابراز داشته است.

ناگفته نماند که فتح‌علی‌شاه قاجار، شاه وقت ایران، «حدود ۷۰۰ زن در حرمسرای او حاضر بودند.»

دولت ترکیه، همچنین طرحی را برای تصویب به پارلمان این کشور ارائه کرده که بر مبنای آن مراجع دینی حق بستن عقد ازدواج شهروندان را خواهند یافت. نیروهای اپوزیسیون و همچنین سازمان‌های هوادار زنان در ترکیه به شدت با این طرح مخالف‌اند.

از زمان تصویب قانون مدنی در ترکیه در سال ۱۹۲۶ میلادی، تنها مراجع قانونی حق بستن عقد ازدواج را در این کشور دارند. به این ترتیب بدون ازدواج محضری، ازدواج شرعی ناممکن است.

بر طبق قوانین کنونی ازدواج در ترکیه کسانی که تنها نزد یک مرجع دینی مثلاً در مسجد محل، ازدواج شرعی کنند، ازدواج‌شان قانونی به حساب نمی‌آید و قانون دو تا شش ماه حبس برای متخلفان در نظر گرفته است.

دادگاه نظارت بر اجرای قانون اساسی ترکیه حدود دو سال پیش پیش‌شرط‌های لازم برای ازدواج شرعی را که همان ازدواج محضری بود، لغو کرد. دادگاه نظارت بر اجرای قانون اساسی ترکیه در این باره توضیح داد که ازدواج شرعی در تضاد با ازدواج مدنی و قوانین جزائی کشور نیست.

حزب حاکم عدالت و توسعه ترکیه، اکنون برای اجرائی کردن مصوبه دادگاه نظارت بر اجرای قانون اساسی گامی فراتر برداشته و خواستار آن شده که ازدواج انجام شده نزد مراجع دینی باید در آینده همان اعتبار ازدواج مدنی را داشته باشد.

به این ترتیب شهروندان ترکیه در آینده حق تصمیم‌گیری خواهند داشت که ازدواج‌شان شرعی باشد یا مدنی.

حزب دمکراتیک خلق‌ها (HDP) که در ترکیه به‌عنوان حزب سکولار و چپ شناخته می‌شود و رهبران و اعضای بی‌شمار آن در زندان‌ها هستند، مخالفت خود را با این طرح اعلام کرده است. مرال دانش‌بشتاش، نماینده این حزب، بر این نظر است که حزب عدالت و توسعه ترکیه می‌خواهد قوانین ترکیه را با شرع اسلام همخوان کند.

مرال دانش‌بشتاش، نماینده حزب دمکراتیک خلق‌ها می‌گوید: «حزب عدالت و توسعه ترکیه با این طرح نه به فکر زنان است نه دخترها.»

حزب عدالت و توسعه ترکیه، اما با تأیید این طرح اعلام کرده که در صورت تصویب آن ازدواج شهروندان در کشور ساده خواهد شد.

بکر بوزداق، وزیر دادگستری ترکیه، در این باره گفت این طرح به هیچ‌وجه مخالفتی با سکولاریسم در این کشور ندارد و با تصویب این طرح ازدواج محضری نیز سرعت می‌یابد و حمایت از حقوق زنان در دوران ازدواج بیشتر می‌شود.

بیش‌تر نمایندگان پارلمان ترکیه عضو حزب عدالت و توسعه ترکیه هستند و این حزب از حمایت‌های حزب فاشیستی «حرکت ملی» (MHP) که حزب ملی‌گرای افراطی این کشور است نیز برخوردار است.

سازمان‌های زنان ترکیه، همچنین نگران آنند که حداقل سن قانونی در ازدواج‌های شرعی اهمیت خود را از دست بدهند و با تصویب این طرح امکان چندهمسری به‌طور قانونی برای مردان به‌وجود آید.

سازمان‌های زنان ترکیه در نامه‌ای سرگشاده به رجب طیب اردوخان، رئیس حزب عدالت و توسعه و رئیس جمهوری این کشور، از او خواسته‌اند در صورت تعهد نسبت به زن مدرن ترکیه، این طرح را پس بگیرد و نگذرد که ترکیه با قوانین اسلامی اداره شود.

علاوه بر این‌ها، دولت ترکیه طی بخش‌نامه‌ای اعلام کرد که زنان پولیس این کشور می‌توانند هنگام انجام وظیفه «سر و موهای» خود را بپوشانند. در این بخش‌نامه آمده است که روسری مأموران زن، باید بدون نقش‌ونگار و هم‌رنگ با یونیفرم پولیس باشد.

بنا به گزارش خبرگزاری دولتی ترکیه، زنان پولیس از «هم‌اکنون» می‌توانند حین انجام وظایف خود از روسری استفاده کنند. تنها شرط محدودکننده در رابطه با این پوشش، هم‌رنگ بودن آن با لباس مخصوص پولیس است.

حزب حاکم «توسعه و عدالت» به رهبری رجب طیب اردوخان، رئیس‌جمهور این کشور، از مدت‌ها پیش در صدد لغو مقرراتی است که استفاده از پوشش سر و بدن زنان را محدود می‌کنند. لغو ممنوعیت استفاده از روسری در دانشگاه‌های این کشور در سال ۲۰۱۰ از جمله‌ی این اقدامات است. پارلمان این کشور در همان سال نیز، قانون آزادی استفاده از «حجاب اسلامی» در ادارات و مدارس را به تصویب رساند.

اخیرا وزیر کشور ترکیه نیز تهدید کرده است گردشگرانی که در تظاهرات علیه دولت ترکیه در المان شرکت کرده باشند، به محض ورود به ترکیه دستگیر خواهند شد. سیاست‌مداران المان اظهارات وزیر کشور ترکیه را به شدت محکوم کرده‌اند.

سایت خبری «اشپیگل آنلاین» روز چهارشنبه ۱۵ اسفند - ۶ مارچ، خبر از واکنش تند مقام‌ها و مسئولان المان به تهدید وزیر کشور ترکیه مبنی بر دستگیری گردشگران منتقد داده است.

خبر اظهارات جنجالی سلیمان سویلو، وزیر کشور ترکیه، ابتدا توسط روزنامه «اشتوتگارت ناخریشتن» رسانه‌ای شد. در گزارش این روزنامه آمده است که ترکیه تصمیم گرفته آن دسته از گردشگرانی که در تظاهرات علیه دولت ترکیه در المان شرکت کرده‌اند را دستگیر کند.

گفته می‌شود که این تهدید ترکیه تنها به شهروندان المانی ترک‌تبار محدود نمی‌شود.

جم اوزدمیر، یکی از سیاست‌مداران ترک‌تبار حزب سبزهای المان با انتشار یک پست توئیتری نسبت به اظهارات وزیر کشور ترکیه اعتراض کرده است.

اوزدمیر در این پست توئیتری به عدم صدور مجوز تهیه گزارش برای شماری از خبرنگاران المانی اشاره کرده و تهدید اخیر سلیمان سویلو را در ادامه تلاش‌های دولت ترکیه در راستای محدود کردن آزادی‌ها می‌داند.

اوزدمیر نوشته است: «اکنون اردوخان بر آن است تا فضای ترس و وحشت را در المان نیز حاکم کند.» این سیاست‌مدار حزب سبزهای المان سیاست سازشگرانه دولت المان در قبال ترکیه را شکست خورده ارزیابی کرده است.

تورستن فرای، معاون رهبر فراکسیون اتحاد دو حزب دموکرات مسیحی و سوسیال مسیحی در بوندستاگ (پارلمان المان) به خبرنگار روزنامه «اشتوتگارت ناخریشتن» گفته است که این قابل‌پذیرش نیست که ترکیه در خاک المان علیه شهروندان المانی دست به جاسوسی بزند و از این طریق در راستای محدود کردن آزادی‌های مدنی در المان تلاش کند. حمله مسئولان ترکیه و از جمله تهدیدهای وزیر کشور ترکیه متوجه هواداران و اعضای حزب کارگران کردستان «پ‌ک‌ک» است.

لازم به یادآوری است که انتخابات شهرداری‌ها در ترکیه به‌زودی برگزار می‌شود. این در حالی است که وضعیت نابسامان اقتصادی و سیاسی دولت ترکیه، باعث افزایش نارضایتی از عملکرد دولت شده است.

در منطقه جزیر روژاوای کردستان، مبارزان مدافع خلق زنان (ی.پ.ژ)، روز جهانی زن را گرامی داشتند. به مناسبت هشتم مارچ روز جهانی زن، صدها مبارز زن عضو یگان‌های مدافع زنان طی مراسمی در منطقه جزیر یاد و خاطره زنان پیشاهنگ آزادی زنان را گرامی داشتند.

آخین نوجان، روژدا فلات، آوین عفرین و لیلا واشوکانی فرماندهان ی.پ.ژ در مراسم روز جهانی زن شرکت کردند. به گزارش خبرگزاری فرات، مراسم با سان نظامی مبارزان آغاز شد. سپس آخین نوجان در سخنانی ۸ مارچ را به تمام زنان جهان، عبدالله اوجالان و لیلا گوون به تمام شرکت کنندگان در اعتصاب غذا و مبارزان زن تبریک گفت.

آخین نوجان، با اشاره به اهمیت برگزاری جشن‌های ۸۸ مارچ در این دروه گفت: «به نمایندگی از نیروهای مدافع زن بیش از شش سال است که در برابر تبهکاران داعش مبارزه‌ای بزرگ را به انجام می‌رسانیم. آن نیروئی که با سببیت خویش تمام دنیا را تهدید می‌کرد اکنون از سوی نیروهای زنان در حال نابودی است. با نابودی داعش، مبارزه در عرصه دفاعی را به پایان نمی‌رسانیم. زیرا هنوز هم رویکردهای نابودگر و اشغالگر بر زنان وجود دارند. بینشی که قتل زنان را مشروع می‌گرداند مهم‌ترین دلیل تداوم مبارزه ماست. ما نیرو، انگیزه و الهام مبارزه خویش را از تجارب زنان مقاومتگر در تاریخ کسب کرده‌ایم. میراثی که سرشار از مقاومت است و امروز یکبار دیگر از سوی لیلا گوون و رفقای وی در اعتصاب غذا تجلی یافته است. مبارزه زنان در جهان و کردستان برای ما زمینه تقویت جنگ خوددفاعی است.»

نوجان با اشاره به وظایف مرحله آتی گفت: «لازم است مبارزه را خط مشی روزانه خود قرار داده و دستاوردهای همیشگی را برای زنان محقق کنیم. وظیفه اصلی ما در این مقطع چنین است. به مناسبت ۸ مارچ همه زنان را به همبستگی و مبارزه مشترک در برابر نظام پدرسالاری فرامی‌خوانیم. ما باید مبارزه خود را گسترش دهیم و نیروی دفاعی خویش را ارتقا دهیم.»

نوجان در خاتمه یکبار دیگر روز جهانی زن را به همه زنان آزادی‌خواه و مبارز تبریک گفت.

مبارزان پس از مراسم نظامی جشن روز جهانی زن را برگزار کردند و سپس به شادی و پایکوبی پرداختند. مقاومت مبارزان ی.پ.ژ در عملیات طوفان جزیر در دیرالزور و به‌خصوص باغوز ادامه دارد. مبارزان ی.پ.ژ، روزانه صدها زن و کودک را آزاد می‌کنند. در میان این افراد زنان و کودکان ایزدی حضور دارند که در سال ۲۰۱۴ توسط داعش از شنگال ربوده شدند.

آرین قامیشلو، فرمانده ی.پ.ژ در مورد شرکت مبارزان ی.پ.ژ در جنگ «پایان دادن به ترور» و آزاد کردن غیرنظامیان به خبرگزاری فرات گفته است: «برای ما به‌عنوان ی.پ.ژ این مبارزات بسیار مهم است، چون ما زنان و کودکان ایزدی را آزاد می‌کنیم. هنوز تعدادی از زنان ایزدی در باغوز هستند.»

قامیشلو گفت، هر زن ایزدی که آزاد می‌شود داستان غم‌انگیزی دارد. وی گفت: «یک زن ایزدی که دیروز آزاد شد وقتی در مورد خودش سخن می‌گفت، مشخص شد که ده بار به ازدواج اجباری درآمده است و زبان و آئین خود را به او تحمیل کرده‌اند.»

این فرمانده ی.پ.ژ در گفت، ی.پ.ژ تأثیر بسیاری بر زنان منطقه گذاشته است، پس از آن که این مناطق آزاد شده‌اند تعداد زیادی از زنان به ی.پ.ژ پیوسته‌اند.

آرین قامیشلو در پایان سخنانش گفت، تعداد کمی غیرنظامی در باغوز مانده‌اند و تبهکاران از آن‌ها به‌عنوان سپر انسانی استفاده می‌کنند.

آرین گفت: «تبهکاران داعش از حساسیت ما در مقابل غیرنظامیان سوءاستفاده می‌کنند. به تأکید در روزهای آینده باغوز کنترل خواهد شد و تبهکاران داعش به کلی نابود می‌شوند.»

در روز هشت مارچ، در میتینگ‌های مختلف ترکیه و غرب، از مقاومت لیلا گوون قدردانی شده است. مقاومت اعتصاب غذای لیلا گوون رئیس مشترک کنگره جامعه دمکراتیک (ک.ج.د) و نماینده پارلمان از حزب دموکراتیک خلق‌ها (ه.د.پ) در محکومیت حصر عبدالله اوچالان ۱۲۱مین روز خود را تمام کرد. اعتصاب غذا در زندان‌های حکومت ترکیه نیز ۸۲ روز را پشت‌سر گذاشت.

اعتصاب غذای نامحدود لیلا گوون، از ۷ نوامبر ۲۰۱۸ - ۱۷ آبان ۱۳۹۷ آبان، در جلسه دادگاهی در زندان آمد (دیاربکر) دست به اعتصاب غذا نامحدود زد. اکنون وی، ۱۲۲مین روز اعتصاب غذا را پشت‌سر گذاشت.

گوون بر خواسته خویش پای می‌فشارد و تصریح کرده است تا پایان حصر عبدالله اوچالان این چهار سرشناس سیاسی خاورمیانه، به اعتصاب خود ادامه می‌دهد حتی اگر به قیمت جان وی تمام شود.

دولت اردوخان، یک دولت فاشیستی، جنگ‌طلب، اشغالگر، زن‌ستیز و آزادی‌ستیز است. دولت او، جامعه ترکیه را با سیاست‌های نئوعثمانی و فاشیسم ملی - مذهبی، دهه‌ها به عقب برگردانده است. اما شکی نیست که جامعه ترکیه به‌ویژه جنبش زنان، کارگران، دانشجویان، جنبش مردم کرد، جنبش محیط زیست و غیره دولت را به چالش کشیده‌اند و برای تغییر وضع موجود، به پیکار بی‌وقفه و هدفمند مشغولند!

یکشنبه نوزدهم اسفند [حوت] ۱۳۹۷ - دهم مارچ ۲۰۱۹